

Arrest

nr. 214 091 van 14 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. VRIJENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en bent u afkomstig uit Muyuka (South West Province). U had een stuk grond verkocht aan J.N., lid van de YCPDM (de jeugdafdeling van de regeringspartij) en voorzitter hiervan in Fako II subsection. Hij had de koopsom na anderhalve maand nog niet betaald, hoewel de afgesproken termijn een maand bedroeg. Toen u daarvoor in oktober of november 2005 naar de state counsel van Muyuka, Jh. genaamd, stapte, droeg die u op J.N. opnieuw te gaan ontmoeten en de zaak met hem te regelen. In de plaats daarvan stapte u naar de procureur-generaal van de South West Province in Buea. Zijn secretaris zei u echter dat J.N. een vriend van hem

was en dat u daarom de procureur-generaal niet mocht ontmoeten; toen u die laatste toch opwachttte, zei die u dat ze niets tegen J.N. konden doen omdat de CPDM de macht in handen had en zij hun job aan hen te danken hadden, en dat u terug naar de state counsel van Muyuka (Jh.) moest gaan. Toen u dat deed, liet die u opsluiten in het politiekantoor van Muyuka. U kreeg daar het verwijt te horen dat u Jh.s bevel om J.N. opnieuw te ontmoeten, genegeerd had. Na een maand werd u vrijgelaten. U trok de palen uit die J.N. op de aangekochte grond geplaatst had. Daarop vaardigde de procureurgeneraal een arrestatiebevel tegen u uit. Op 15 december 2005 werd u door politieagenten in burger gearresteerd en naar de gendarmerie van Muyuka gebracht. U werd er serieus mishandeld. Na een week kreeg u er te horen dat u opgesloten was omdat u de palen van het land dat J.N. gekocht had, had uitgetrokken. De procureur-generaal van de South West Province, kwam u daar tijdens diezelfde week zeggen dat u niet op borgtocht mocht worden vrijgelaten zonder besluit van de gouverneur van de provincie. U kreeg ook twee keer het bezoek van de state counsel van Muyuka, één keer rond eind december 2005 en één keer rond midden januari 2006. Hij zei u dat u tien of vijftien jaar of zelfs levenslang kon krijgen voor het uittrekken van de palen, en dat u ook lid van de SCNC was (wat niet waar was: u hield zich ver van politiek). Op 20 februari 2006 kwam u vrij dankzij uw oom. U dook onder in Fontem bij uw grootmoeder A.. Op 6 maart 2006 trok u naar een ander dorp in Fontem, waar u twee dagen bleef. Uw oom meldde u dat tijdens uw verblijf in Fontem gendarmes uw huis waren binnengevallen en er SCNCpamfletten gevonden hadden. Op 11 maart 2006 zette uw oom u op een vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. U diende er op 13 maart 2006 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 08/05/2006 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad van State, die uw beroep op 07/10/2010 evenwel verwierp, in arrestnummer 207991. U keerde niet naar uw land van herkomst (Kameroen) terug, en u werd op 18/10/2018 door de politie aangehouden in het kader van een vreemdelingencontrole. U bleek te werken bij het bedrijf Katoennatie onder een valse identiteit, en zich illegaal op het Belgisch grondgebied te bevinden. U werd hierna vastgehouden in het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas.

Op 05/11/2018 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Als nieuwe elementen in het kader van onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming, verklaarde u in België deelgenomen te hebben aan protesten tegen de Kameroense overheid, en uw broer en moeder omwille van die reden werden gedood in Kameroen. Uw naam zou tevens geseind staan in Kameroen, en u vreest er te worden gearresteerd bij een eventuele terugkeer. Ter ondersteuning van deze verklaringen, legde u drie brieven neer vanwege uw Kameroense advocaat, een arrestatiebevel op uw naam d.d. 05/10/2018, en een krantenartikel uit de krant 'The Sun' d.d. 04/10/2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

U verklaarde, in het kader van onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming, dat uw broer en moeder in Kameroen werden vermoord, nadat u in België deelgenomen had aan een protestmars tegen de Kameroense overheid (zie schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punt 1.1, en notities CGVS, p. 4, 5 en 17). **Gevraagd naar de volledige naam van uw broer die gedood werd, verklaarde u dat hij A.L.B. heet (notities CGVS, p. 6). Gevraagd naar de volledige naam van uw moeder, verklaarde u dat zij Br.As. heet. U verklaarde tevens dat uw moeder steeds in hetzelfde huis gewoond heeft in Kameroen, als waar u woonde.**

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, verklaarde u echter dat uw moeder 'T.At.' (zie 'Persoonsgegevens', p. 4 punt 9 in administratief dossier eerste verzoek om internationale bescherming), dan wel 'T.Nk.' heet, en u niet wist waar zij was, daar ze reeds

lang geleden van uw vader was gescheiden ('Gehoorverslag Ontvankelijkheid', d.d. 18.04.2006, p. 2).

U gevraagd of u de naam 'T.At.', dan wel 'T.Nk.' kent, herhaalde u eerst al vragend de naam bij uzelf, en zei u verder niets (notities CGVS, p. 11). De vraag opnieuw gesteld, antwoordde u zonder meer bevestigend. Gevraagd wie deze persoon is, antwoordde u dat het de tweede vrouw van uw vader is. U gewezen op de vaststelling dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat T.Nk. uw moeder is, antwoordde u dat T.Nk. voor u zorgde, uw biologische moeder van uw vader wegliep na ze van u was bevallen, en u pas later te weten kwam dat T.Nk. niet uw echte moeder is. U nogmaals gewezen op uw geheel andere verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om bescherming, namelijk dat T.Nk. uw moeder is, en u niet wist waar zij was daar ze van uw vader was gescheiden, antwoordde u ontkennend, en wou u dat de betreffende passage uit uw vorig gehoor u werd voorgelezen. Nadat dit u voorgelezen werd, antwoordde u simpelweg ontkennend, en stelde u dat T.Nk. enkel voor jullie zorgde (notities CGVS, p. 12). Nog maar eens gevraagd waarom u dit dan geenszins zo verklaarde, stelde u uiteindelijk dat het waarschijnlijk verkeerd genoteerd werd. Uw verklaringen overtuigen in de verste verte niet, en veeleer dat het 'waarschijnlijk verkeerd genoteerd werd', lijkt het erop dat u simpelweg vergeten bent wat u zoal verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om bescherming. Dat het 'verkeerd genoteerd werd' is geheel onaannemelijk, gezien u hieromtrent duidelijke verklaringen aflegde in het kader van uw eerste verzoek, dit zowel voor het CGVS, als voor de DVZ.

Naast de vaststelling dat u in het kader van uw eerste verzoek om bescherming, een volledig andere naam van uw moeder opgaf, dient tevens vastgesteld dat uw huidige verklaringen omtrent uw broer eveneens volledig tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek. Zo verklaarde u dat u slechts 1 broer heeft –A.L.B.– en u daarnaast geen andere broers of zussen heeft (notities CGVS, p. 12). Er dient evenwel vastgesteld dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat u 1 broer – Nk.D.B. – en 1 zus – H.N. – heeft ('Gehoorverslag Ontvankelijkheid', d.d. 18.04.2006, p. 1-2). U geconfronteerd hiermee, verklaarde u vaagweg dat u bij uw oom opgroeide, en het ook een neef of nicht kan zijn, als er broer of zus geschreven staat. Gevraagd of u uw boer A.L.B. vermeldde, antwoordde u ontkennend. U gesteld dat ze u toch vroegen naar broers en zussen, en u daarop ook antwoordde, verklaarde u dat u bij uw oom woonde, en misschien daarom verkeerd antwoordde. Gevraagd wie Nk.D.B. dan is, antwoordde u dat het een zoon van uw oom is (notities CGVS, p. 13). U er nogmaals op gewezen dat u in het kader van uw eerste verzoek om bescherming, verklaarde 1 zus en 1 broer te hebben, herhaalde u dat dat van uw oom is. U er op gewezen dat u A.L.B. niet vermeldde, hoewel er u gevraagd werd naar uw broers en zussen, antwoordde u dat hij [A.L.B.] er niet was. U erop gewezen dat u niet gevraagd werd waar A.L.B. was, maar wel wie uw broers en zussen zijn, antwoordde u het zich niet te herinneren.

Uw verklaringen omtrent uw broer overtuigen in het geheel niet, en zijn volledig tegenstrijdig aan uw verklaringen hieromtrent in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Immers, in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, verklaarde u dat u te Muyuka woonde, en u er zorgde voor de kinderen van uw oom ('Gehoorverslag Ontvankelijkheid', d.d. 18.04.2006, p. 1). U verklaarde dat er twee kinderen van uw oom bij u inwoonden, en zij Z.S. en Z.A. heten ('Gehoorverslag Ontvankelijkheid', d.d. 18.04.2006, p. 2). Naast deze kinderen van uw oom, zo verklaarde u, woonden ook uw broer en zus bij u in - Nk.D.B. en H.N.. **Het moge duidelijk zijn dat u in het kader van uw eerste verzoek om bescherming ondubbelzinnig verklaarde dat uw broer Nk.D.B. heet en uw zus H.N.; alsook dat u toen zelf duidelijk het onderscheid maakte tussen enerzijds uw eigen broer en zus, en anderzijds de kinderen van uw oom waar u voor zorgde. Dat u op heden verklaart dat Nk.D.B. en H.N. kinderen van uw oom zijn, en u slechts 1 broer [A.L.B.] heeft – die u geheel onvermeld liet in het kader van uw eerste verzoek – overtuigt dan ook geenszins.**

Gezien bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook geen enkele bewijswaarde worden toegekend aan de 3 door u neergelegde brieven vanwege uw Kameroense advocaat, waarin deze meedeelt dat uw broer A.L.B. gedood werd, en niet geweten is waar uw ouders zich bevinden. U weet bovendien niet wanneer uw [beweerde] broer A.L.B. gedood zou zijn – u stelde deze vraag niet aan uw Kameroense advocaat (notities CGVS, p. 5). Gevraagd hoe u eigenlijk weet dat uw moeder gedood zou zijn – gezien dit in geen enkele van de door u neergelegde brieven vanwege uw advocaat gesteld wordt – verklaarde u dat 'mensen van de gemeenschap' haar lijk vonden. Gevraagd wie u vertelde dat uw moeder gedood zou zijn, antwoordde u dat dit Na.F. was, uw jeugdvriendin – u wees hierbij op het schrijven van uw Kameroense advocaat d.d. 06/11/2018, waarin deze de informatie aan u doorgeeft, die hij ontving van Na.F.. U erop gewezen dat nergens in deze brief geschreven wordt dat uw moeder gedood werd, verklaarde u dan weer dat uw advocaat het u aan de telefoon zei. U weet evenwel niet wanneer uw moeder gedood zou zijn (notities CGVS, p. 6). U gevraagd hoe het komt dat het dossiernummer dat vermeld staat op de brieven van uw Kameroense advocaat ['Our Ref.'] verschilt –

zo valt te lezen in zijn brief d.d. 19/10/2018 dat uw dossier bij deze advocaat referentie EWLO/03/18 draagt, hoewel in de brieven d.d. 6/11/18 te lezen valt dat uw dossier bij deze advocaat referentie EWLF/GNT/112/18 draagt – antwoordde u het niet te weten. De vaststelling dat de referentie van uw dossiernummer bij deze advocaat, in zijn eerste brief (d.d. 19/10/2018) verschillend is aan de referentie van uw dossiernummer bij deze advocaat in zijn brieven d.d. 06/11/2018, is een bijkomende negatieve indicatie voor de authenticiteit van dit schrijven, en voor de waarheidsgetrouwheid van de erin opgenomen verklaringen.

Volledigheidshalve dient ook opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek om bescherming, verklaarde dat uw vader stierf in het jaar 2002, u niet wist waar uw moeder was daar zij reeds lang geleden gescheiden is van uw vader, en u in Kameroen woonde te Muyuka, in de straat 'Confident Street', waar u samenwoonde met uw vriendin, twee kinderen van uw oom en uw broer en zus (zie 'Persoonsgegevens', p. 4 punt 11 in administratief dossier eerste verzoek om internationale bescherming en 'Gehoorverslag Ontvankelijkheid', d.d. 18.04.2006, p. 1). **U verklaarde destijds op geen enkel moment dat u ooit te Muyenge woonde.** Dit gegeven zijnde, kan er dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het schrijven van uw Kameroense advocaat waaruit zou moeten blijken dat u te Muyenge woonde, alwaar ook uw broer en ouders woonden.

Wat betreft het door u neergelegde **arrestatiebevel**, dienen volgende vaststellingen gedaan. U verklaarde dat dit arrestatiebevel jegens u uitgevaardigd werd, nadat spionnen uw foto namen en uw naam opschreven tijdens een protestactie waaraan u deelgenomen zou hebben te Brussel (notities CGVS, p. 8). U gevraagd of u er enig idee van heeft wat artikel 231 van de Kameroense strafwet inhoudt – gezien u er, in het door u neergelegde arrestatiebevel, van wordt beschuldigd een inbreuk op dit artikel te hebben gemaakt, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p. 9). Gevraagd of u daar dan niet poogde achter te komen, antwoordde u er niets van te weten. Gevraagd of u weet welke bestraffing u riskeert, op basis van deze beschuldiging, antwoordde u eveneens ontkennend. Uw volledige onwetendheid betreffende de beschuldigingen die u ten laste worden gelegd, of de bestraffing die u riskeert op basis van deze beschuldigingen, wijzen op een dermate desinteresse uwentwege, dat verder afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees voor vervolging. Dat u zich hieromtrent niet inlichtte, hoewel u wel degelijk in contact staat met uw Kameroense advocaat die u dit arrestatiebevel toestuurde, weet niet te overtuigen. Voorts dient vastgesteld, zo blijkt uit een simpele lezing van het door u neergelegd arrestatiebevel, dat het formulier van dit arrestatiebevel, een formulier daterend van het jaar 2016 betreft. Immers, op de eerste regel van het arrestatiebevel staat het jaartal 2016 voluit neergeschreven, zowel in de Engelse als de Franse taal. Dat men in oktober 2018 gebruik zou maken van formulieren waarop expliciet vermeld staat dat het het jaar 2016 betreft, om arrestatiebevelen uit te vaardigen, is niet aannemelijk. Gevraagd hoe uw Kameroense advocaat dit arrestatiebevel bekwam, antwoordde u het niet te weten (notities CGVS, p. 10). Gevraagd of u hem dat niet vroeg, antwoordde u geen tijd te hebben om vragen te stellen. U erop gewezen dat een dergelijk arrestatiebevel gericht is aan politieagenten – zo valt ook te lezen op het door u neergelegde arrestatiebevel dat het een bevel aan politieagenten betreft, om u te arresteren – en dergelijk arrestatiebevel niet aan gelijk wie wordt gegeven, antwoordde u enkel dat u alleszins deze kopie heeft. Deze verklaring is echter allesbehalve afdoende. Tot slot dient opgemerkt dat dit arrestatiebevel slechts gedeeltelijk ingevuld werd, en uitgevaardigd blijkt omdat u geen gevolg gaf aan een convocatie om zich aan te bieden – de datum waarop u zich normaalgezien had moeten aanbieden, werd evenwel niet ingevuld. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof worden gehecht aan de echtheid van het door u neergelegde arrestatiebevel. Uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie, blijkt voorts dat corruptie in Kameroen wijdverspreid en problematisch is, en het middels corruptie en omkoping mogelijk is om officiële documenten te verkrijgen. **Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen omtrent het door u neergelegde arrestatiebevel, en de vaststelling dat dergelijke documenten te verkrijgen zijn middels corruptie, kan dit door u neergelegd arrestatiebevel niet beschouwd worden als een bewijs voor uw verklaring arrestatie te riskeren in Kameroen.**

Ook uw verklaringen betreffende de wijze waarop de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw beweerde deelname aan protesten te België tegen de Kameroense overheid, en uw verklaring dat uw naam geseind staat in Kameroen, overtuigen niet. Zo verklaarde u dat een Kameroense vriend van u – die reeds over de Belgische nationaliteit beschikt – bij een terugkeer naar Kameroen, niet toegelaten werd het land binnen te gaan, daar zijn naam op een lijst stond in de luchthaven (notities CGVS, p. 8). U voegde eraan toe dat er hem verteld werd dat alle namen op de betreffende lijst, namen van mensen in België zijn. Gevraagd hoe u weet dat uw naam ook op die lijst zou staan, verklaarde u dat uw vriend u dat zei (notities CGVS, p. 15). Gevraagd hoe hij dat dan wist, antwoordde u het echter niet te weten. U erop gewezen dat de Kameroense autoriteiten dergelijke lijst toch niet zomaar aan iedereen tonen, wees u vaagweg op het in Kameroen heersende klimaat van corruptie, en herhaalde u niet te weten hoe het komt dat hij uw naam daar zag. **Het dient vastgesteld dat uw verklaring dat uw**

naam geseind zou staan in de luchthavens te Kameroen, niet meer is dan een blote bewering die u verder op geen enkele wijze weet toe te lichten of te verklaren. U stelt dit enkel zonder meer, maar weet niet uit te leggen hoe het komt dat u, dan wel uw beweerdde vriend, dit te weten kwam. Ook uw beweerdde deelname aan protesten tegen de Kameroense overheid, in België – activiteiten die de oorzaak zouden vormen voor uw beweerdde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Kameroen, en die tevens ook de oorzaak zouden zijn geweest voor de moord op uw [beweerdde] broer A.L.B. – weten allesbehalve te overtuigen. Gevraagd aan welke protesten – waar en wanneer – u deelnam, verklaarde u het niet meer te weten en stelde u ‘eens in 2017 en ook dit jaar’ – u herinnert zich evenwel geen maanden (notities CGVS, p. 13). Een van deze protesten, was naar aanleiding van het bezoek van een Kameroense minister, die naar België kwam. Gevraagd wie die minister was, antwoordde u enkel te weten dát het een minister was, maar u zijn precieze functie niet kent (notities CGVS, p. 14). Gevraagd naar zijn naam, antwoordde u dat het Roland, dan wel Laurent Esso was. Gevraagd wanneer vorig jaar deze minister naar België kwam, antwoordde u het niet meer te weten (notities CGVS, p. 15). Gevraagd – om toch enige indicatie te verkrijgen van de periode in het jaar 2017 waarin deze minister België bezocht – of het buiten koud, dan wel warm was, antwoordde u het niet meer te weten. Gevraagd of het slechts 1 minister was die naar België reisde, antwoordde u niet te weten of er nog een andere was. Gevraagd of u iemand kent met de naam Lejeune Mbella Mbella, antwoordde u ontkennend. **Het dient evenwel vastgesteld dat het bezoek waarop u doelt, plaatsvond op 05/08/2017, en het de minister van justitie, Laurent [en niet Roland] Esso, betrof die samen met de minister van buitenlandse zaken, Lejeune Mbella Mbella, een bezoek bracht aan België, waarbij een incident ontstond tussen manifestanten en de bodyguard van Laurent Esso (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw volledige onwetendheid omtrent de functie van Laurent Esso, alsook omtrent de datum waarop dit plaatsvond en de vaststelling dat er niet 1 maar 2 Kameroense ministers aanwezig waren die dag, doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen aldaar aanwezig te zijn geweest, laat staan dat uw aanwezigheid aldaar de reden zou zijn omwille waarvan de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden van uw activiteiten in België.**

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u zelf meermaals verklaarde geen politiker te zijn, u bij geen enkele politieke groep hoort, en u enkel sympathiseert (notities CGVS, p. 15). Hoewel uw advocaat in zijn schrijven d.d. 06/11/2018 verklaart dat u sinds uw jeugd een sterke aanhanger [‘strong supporter’] bent van de Kameroense afscheidingsbeweging SCNC, wist u evenwel niet te antwoorden wanneer u gevraagd werd waarvoor het acroniem SCNC staat (notities CGVS, p. 5), en stelde u reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u niets te maken heeft met SCNC, en u zich niet wilt aansluiten bij zo’n dingen (Gehoorverslag Ontvankelijkheid, d.d. 18.04.2006, p. 2). U verwees tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals naar de interimregering die opgericht werd door de beweging die strijdt voor de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen (notities CGVS, p. 4, 8 en 14), maar uw kennis hieromtrent bleek echter heel summier. Zo wist u dan wel correct aan te geven dat Sisiku Ayuk Tabe de leider is van deze interim-regering, maar bleek u geen enkele andere naam van een lid van deze interim-regering te kennen. (notities CGVS, p. 14).

Wat betreft het door u neergelegde krantenartikel [‘Families of Diaspora Protesters Back Home Suffer Attack’] uit de Kameroense krant ‘The Sun’ d.d. 4.10.2018, dienen volgende vaststellingen gedaan. Gevraagd wie de journaliste is die dit artikel schreef, antwoordde u die persoon niet te kennen (notities CGVS, p. 10). Gevraagd op basis waarvan dit artikel werd geschreven, welke bronnen de journaliste gebruikte en hoe ze op de hoogte was van het gebeurde, verklaarde u enkel te weten dat deze krant u werd opgestuurd door uw advocaat. Gesteld dat iemand toch het verhaal gedaan moet hebben aan de journaliste, antwoordde u er niets van te weten en verwees u vaagweg naar spionnen en uw overtuiging dat uw naam geseind staat. Dat u op geen enkele wijze weet te duiden hoe de journaliste op de hoogte was van al wat zij in het betreffende artikel schreef, is uiterst vreemd. Tevens is het opmerkelijk dat dit hele verhaal reeds op 4 oktober 2018 zou zijn verschenen. Immers, u gevraagd wanneer uw broer werd gedood, verklaarde u dat u het vernam via de brief die uw advocaat stuurde op 19/10/2018, en uw advocaat in deze brief schreef dat uw broer twee weken geleden gedood werd (notities CGVS, p. 5). U voegde er aan toe dat uw broer dus gedood werd rond de 5e oktober. Dit gegeven zijnde, is het dan ook uiterst bevreemdend dat er reeds op 4 oktober 2018 een artikel zou zijn verschenen waarin melding gemaakt wordt van de moord op uw broer, het feit dat hij werd begraven zonder medeweten van de familieleden, en dat u in België woont. Deze vaststelling doet afbreuk aan de door u voorgehouden authenticiteitswaarde van dit artikel, en de inhoud ervan. Daarenboven dient vastgesteld, zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, dat er geenszins geloof gehecht kan worden aan uw verklaring een broer te hebben gehad met de naam A.L.B. – een vaststelling die bij voorbaat reeds volledig afbreuk doet aan de waarachtigheid van de inhoud van dit artikel. Verder dient opgemerkt dat, zo valt te lezen in dit artikel, de beweging SCNC pas in januari 2017 verboden zou zijn geworden door de Kameroense overheid. Dit is echter allesbehalve correct, de beweging SCNC werd immers reeds in

het jaar 2001 officieel verboden in Kameroen. Deze vaststelling wijst er enkel op dat het door u neergelegd artikel geenszins gebaseerd is op waarheidsgetrouwe, echte, gebeurtenissen. Meer algemeen dient vastgesteld dat, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, de journalistiek een van de meest corrupte sectoren is in de Kameroense maatschappij, en het een gekende praktijk is in Kameroen om journalisten om te kopen, opdat dezen een artikel zouden publiceren ter ondersteuning van asielaanvragen van Kameroeners in de diaspora. Gegeven deze informatie, alsook het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden authenticiteit van dit krantenartikel.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Engelstalig Kameroen actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Engelstalig Kameroen aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 10 december 2018 een schending aan van *"de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en verzoekers rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout"*.

Hij meent dat *"vaststaat dat verzoeker in België heeft deelgenomen aan protesten tegen de Kameroense overheid"* en dat *"de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nergens in de bestreden beslissing de geloofwaardigheid van verzoekers politieke oppositieactiviteiten immers heeft in twijfel getrokken"*. Volgens verzoeker dient hij nochtans beschouwd te worden als *"refugié sur place"*, waarvoor hij verwijst *"naar het punt 94 van het "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", van het UNHCR"*. Hij benadrukt *"dat Engelstalige politieke opposanten in Kameroen ernstige vervolging riskeren door de Kameroense autoriteiten"* en hij verwijst dienaangaande *"naar het laatste mensenrechtenrapport aangaande Kameroen van Amnesty International"* waaruit volgens hem blijkt *"dat elke politieke oppositie/protest van Engelstalige Kameroeners met geweld wordt onderdrukt, gevolgd worden door arrestaties,..."*.

Aangaande de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing toegeeft dat duizenden Kameroeners de regio's South West en North West ontvluchten en dat *"er een gebrek aan info is over het aantal burgerslachtoffers en dat de Kameroense overheid opzettelijk weinig info communiceert over het aantal burgerslachtoffers"*. Hij acht het besluit van de commissaris-generaal onredelijk en vraagt zich af: *"Hoeveel Kameroenezen moeten er volgens de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er wel nog meer op de vlucht zijn voor het geweld vooraleer er sprake is van een ernstige bedreiging en van een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2,C) van de de Vreemdelingenwet ?"*.

Hij klaagt aan *"dat de grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds dateert van april 2018, reeds 9 maanden geleden"*, terwijl de commissaris-generaal *"toch gehouden is de veiligheidssituatie in gebieden met geweld en grote vluchtelingenstromen toch dagelijks, minstens wekelijks op te volgen"*. Volgens verzoeker is een rapport van april 2018 dan ook geen grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Engelstalig Kameroen.

Verzoeker verwijst naar *"Rapport van het UNHCR dd. 11.10.2018 : "Cameroonian refugees flee clashes and find safety in Nigeria"*, *"Rapport van UNHCR dd. 1.02.2018 : "UNHCR condemns forced returns of Cameroon asylum-seekers from Nigeria"*; *"Persartikel van de UN dd. 9.11.2018 : "Fleeing violence, Cameroonian refugee arrivals in Nigeria pass 30.000, reports UN refugee agency"*; *"Persartikel van de UN dd. 25.07.2018 : "Cameroon violence needs urgent investigation, says UN rights chief Zeid"*, *"Persartikel van de UN dd. 20.11.2018 : "Cameroon violence condemned by UN human rights office in appeal for dialogue to adress grievances"* en *"UNICEF Cameroon Humanitarian Situation Report, Juli 2018"*, bij zijn verzoekschrift gevoegd. Uit deze informatie blijkt volgens verzoeker dat tienduizenden Kameroeners naar Nigeria zijn gevlucht, dat er ernstige mensenrechtenschendingen in de regio

plaatsvinden, dat het geweld in Engelstalig Kameroen veroordeeld werd door UNHCR en dat UNICEF spreekt over “een humanitaire ramp in dit gebied”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen “waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bijkomende onderzoeksbevelen worden bevolen, met name : Verzoeker opnieuw te horen. Grondig onderzoek naar zijn vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Kameroen en naar de actuele veiligheidstoestand in Kameroen.”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Amnesty International, Cameroon 2017/2018”, “Rapport van het UNHCR dd. 11.10.2018 : “Cameroonian refugees flee clashes and find safety in Nigeria”, “Rapport van UNHCR dd. 1.02.2018 : “UNHCR condemns forced returns of Cameroon asylum-seekers from Nigeria”; “Persartikel van de UN dd. 9.11.2018 : “Fleeing violence, Cameroonian refugee arrivals in Nigeria pass 30.000, reports UN refugee agency”; “Persartikel van de UN dd. 25.07.2018 : “Cameroon violence needs urgent investigation, says UN rights chief Zeid”, “Persartikel van de UN dd. 20.11.2018 : “Cameroon violence condemned by UN human rights office in appeal for dialogue to address grievances” en “UNICEF Cameroon Humanitarian Situation Report, Juli 2018”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek, genomen op 5 december 2018 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Op 4 mei 2006 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, waarin geoordeeld werd dat (i) verzoekers problemen met de koper van zijn grond louter gemeenrechtelijk zijn; (ii) zijn verklaringen hierover incoherent en ongeloofwaardig zijn. De commissaris-generaal besloot dat verzoekers verzoek om internationale bescherming bedrieglijk en kennelijk ongegrond was, en dat verzoeker mocht worden teruggeleid naar de grens van Kameroen.

2.3.3. Het cassatieberoep bij de Raad van State werd verworpen (RvS 7 oktober 2010, nr. 207991). Het arrest stelt dienaangaande: “Overwegende dat de commissaris-generaal in casu besluit tot de bedrieglijkheid en de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag omdat de motieven van de asielaanvraag in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn en dus geen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, omdat de verzoekende partij pas voor het eerst gewag maakte van vervolging omwille van SCNC-lidmaatschap voor het commissariaat-generaal, omdat een aantal andere tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van haar verklaringen verder ondermijnen en omdat het hoe dan ook geheel onaannemelijk is dat zij vijftien jaar gevangenisstraf of zelfs levenslang zou kunnen krijgen voor de door haar aangehaalde feiten; dat de verzoekende partij zich beperkt tot het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden en de bewering dat zij zelf niet politiek actief is maar wel haar mening heeft geuit tegen de bestaande machthebbers; dat de verzoekende partij echter geen concrete elementen aanbrengt die de vaststellingen van de commissaris-generaal kunnen weerleggen en zij dan ook niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de commissaris-generaal ten tijde van de bestreden beslissing op grond van de artikelen 63 en 63/3 juncto 52 van de Vreemdelingenwet beschikte, is genomen; dat het enige middel in die mate ongegrond is”.

2.3.4. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

2.3.5. De brief van zijn advocaat van 6 november 2018 schrijft overigens uitdrukkelijk dat verzoeker Kameroen destijds verliet teneinde “a better standard of living” te vinden, gezien de marginalisatie van Engelstalige Kameroeners in zijn regio, doch geen enkele brief maakt melding van de problemen die verzoeker noemde in zijn eerste verzoek om internationale bescherming.

2.3.6. In het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker in België te hebben deelgenomen aan protesten tegen de Kameroense overheid, met als gevolg zijn naam die geseind staat en de moord op zijn broer en moeder in Kameroen. Ter ondersteuning van zijn huidige verzoek brengt verzoeker volgende nieuwe stukken aan: drie brieven van zijn Kameroense advocaat (van 19 oktober 2018 en twee van 6 november 2018), een arrestatiebevel van 5 oktober 2018 op zijn naam en een krantenartikel van 4 oktober 2018 van "The Sun".

2.3.7. Waar in het verzoekschrift een schending wordt aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht, en aldus tegelijkertijd de formele en de materiële motiveringsplicht geschonden wordt geacht, wijst de Raad erop dat verzoeker niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds dat die redenen niet deugdzzaam zijn. De schending van de formele motiveringsplicht kan *in casu* niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.3.8. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.3.9. De Raad stelt vast dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.10. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.3.11. Verzoeker verklaarde vaagweg te hebben deelgenomen aan protesten in België tegen de Kameroense overheid, maar hij legt hiervan geen enkel begin van bewijs neer, hoewel verzoeker herhaaldelijk beweerde dat er foto's genomen werden (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 1, 2.6, 2.7; notities, p. 8). Meer nog, verzoeker bleek niet te weten waar en wanneer deze plaatshadden (notities, p. 13), noch wat de concrete aanleiding was (notities, p. 14-15). Verzoeker maakt zijn deelname aan deze protesten dan ook noch middels zijn verklaringen noch middels eventuele objectieve elementen aannemelijk.

2.3.12. Dat verzoeker zich een voorgewend politiek profiel tracht aan te meten, blijkt ook uit een brief van 6 november 2018 van zijn Kameroense advocaat waarin wordt gesteld dat verzoeker reeds sinds zijn jeugd een sterke aanhanger zou zijn van de afscheidingsbeweging SCNC, terwijl verzoeker zelf meermaals aangaf geen politiek lidmaatschap te hebben (notities, p. 7, 15) en zich niet te willen aansluiten bij groepen zoals SCNC (gehoorverslag ontvankelijkheid 18 april 2006, p. 2), in tegenstelling tot zijn broer ("*Mijn jongste broer D.Nk. behoorde tot een groep, SCNC genaamd. Ik weet niet wat dit betekent. Ik hield me bezig met de boerderij van vader. Ik was immers de oudste van de kinderen.*"; verklaring DVZ 13 maart 2006, vraag 11). Hij kon overigens niet aangeven waarvoor het acroniem SCNC staat (notities, p. 5), wat evenzeer moeilijk verzoenbaar is met de stellingen in de brief dat hij reeds lang de onafhankelijkheid van de "*Southern Cameroons*" steunt en ook financiële bijdragen levert. Deze brief is dan ook strijdig met verzoekers verklaringen.

2.3.13. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers beweerde maar niet aangetoonde deelname aan protesten in België tegen de Kameroense overheid, die hij amper nader kan beschrijven, merkt de Raad op dat verzoeker hoe dan ook niet aantoonde dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds geoordeeld dat hij geen vrees koesterde ten aanzien van de Kameroense autoriteiten toen hij zijn land in 2006 verliet. Verzoeker stond voor zijn komst naar België aldus niet in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten. Er kan dan ook niet worden ingezien, noch wordt dit aangetoond, dat de Kameroense autoriteiten enige belangstelling zouden tonen voor verzoeker in België, laat staan zijn handelingen op de voet gevolgd hebben.

2.3.14. De Raad ziet bijgevolg geenszins in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België, indien al geloofwaardig, bekendheid zouden genieten bij de Kameroense overheid, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Het is immers niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen met een politiek profiel die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenten van de Kameroense staat.

2.3.15. De Raad herhaalt dat verzoeker verklaarde geen politiek lidmaatschap te hebben (notities, p. 7, 15) en zich niet te willen aansluiten bij groepen zoals SCNC (gehoorverslag ontvankelijkheid 18 april 2006, p. 2) in tegenstelling tot zijn broer (*"Mijn jongste broer D.Nk. behoorde tot een groep, SCNC genaamd. Ik weet niet wat dit betekent. Ik hield me bezig met de boerderij van vader. Ik was immers de oudste van de kinderen."*; verklaring DVZ 13 maart 2006, vraag 41), en dat hij niet eens kon aangeven waar, wanneer en waarom de protesten plaatsvonden waaraan hij in België zou hebben deelgenomen. Verzoekers politiek profiel is in werkelijkheid nagenoeg onbestaande en zal logischerwijze op eenzelfde wijze worden ingeschat door de Kameroense overheid.

2.3.16. Waar in het verzoekschrift benadrukt wordt *"dat Engelstalige politieke opposanten in Kameroen ernstige vervolging riskeren door de Kameroense autoriteiten"*, wat ook wordt aangegeven in de brieven van de Kameroense advocaat, en in het verzoekschrift verwezen wordt *"naar het laatste mensenrechtenrapport aangaande Kameroen van Amnesty International"* waaruit volgens hem blijkt *"dat elke politieke oppositie/protest van Engelstalige Kameroeners met geweld wordt onderdrukt, gevolgd worden door arrestaties,..."*, volstaat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, daar hij noch enig politiek profiel, noch zijn deelname aan de protesten in België aannemelijk maakt, laat staan dat de Kameroense autoriteiten hem om dergelijke redenen zou viseren.

2.3.17. Uit voorgaande vaststellingen volgt dan ook dat verzoekers verklaringen over de problemen die zijn familie gekend zou hebben en dat hij geseind zou staan te Kameroen evenmin op waarheid kunnen berusten.

2.3.18. Verzoeker ondergraaft ook zelf de waarachtigheid van de problemen voor zijn familie omwille van zijn deelname aan protesten in België, nog bijkomend door tegenstrijdige verklaringen af te leggen over kernaspecten ervan. Zo verklaarde hij in het kader van zijn huidig verzoek dat zijn moeder en broer gedood werden omwille van zijn politieke activiteiten in België, dat zijn moeder Br.As. heet en samen met hem in Muyenge woonde (notities, p. 6) en dat hij één broer (A.L.B.) heeft (notities, p. 6) maar geen andere broers of zussen (notities, p. 12). In het kader van zijn eerste verzoek verklaarde verzoeker echter dat hij steeds in Muyuka woonde, zonder melding te maken van Muyenge (verklaring DVZ 13 maart 2006, vraag 11), dat zijn moeder 'T.At.' dan wel 'T.Nk.' heette en dat hij niet wist waar zij was omdat zij reeds lang geleden van zijn vader was gescheiden (gehoorverslag ontvankelijkheid 18 april 2006, p. 2), alsook dat hij een broer (Nk.D.B.) en een zus (H.N.) had (gehoorverslag ontvankelijkheid 18 april 2006, p. 1-2). Verzoekers verklaringen over dergelijke basiselementen zijn geheel onverzoenbaar en wijzen erop dat de door hem aangehaalde feiten verzonnen zijn.

2.3.19. Ook verzoekers onwetendheid over de moord op zijn moeder en broer, waarvan zijn acties in België nochtans de aanleiding geweest zouden zijn, doet afbreuk aan de ernst van zijn beweringen. Nog daargelaten dat dergelijke reacties van de Kameroense overheid dermate buiten proportie zijn voor iemand die amper bekend is met de politieke situatie in zijn land, bleek hij bleek zelfs niet te weten wanneer zijn moeder gedood werd, noch wanneer zijn broer om het leven kwam (notities, p. 5-6). Nochtans stelde verzoeker zowel van zijn Kameroense advocaat als van een jeugdvriendin informatie uit Kameroen te (kunnen) ontvangen (notities, p. 5). Dat verzoeker niet eenduidig kon aangeven van wie hij de dood van zijn moeder vernam (notities, p. 5-6) kan slechts bijkomend wijzen op het verzonnen karakter van verzoekers verklaringen.

2.3.20. Waar hij meende geseind te staan en derhalve een terugkeer naar Kameroen te vrezen, merkt de Raad op dat verzoeker niet eens bleek te weten hoe zijn vriend te weten kwam dat zijn naam op "een lijst" stond (notities, p. 8, 15).

2.3.21. De door verzoeker neergelegde brieven van zijn Kameroense advocaat hebben geen objectieve bewijswaarde, gezien niet kan blijken op basis van welke gegevens tot de stellingen erin gekomen werd. Dat de brieven melding maken van verzoekers verblijf in Muyenge, terwijl verzoeker tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming enkel Muyuka noemde en geen melding maakte van Muyenge (verklaring DVZ 13 maart 2006, vraag 11), wijst erop dat de brieven op aangeven van verzoekers (wijzigende) verklaringen werden opgesteld. De stelling in een brief dat verzoeker sinds zijn jeugd een sterke aanhanger zou zijn van de afscheidingsbeweging SCNC en dat hij reeds lang de onafhankelijkheid van de *"Southern Cameroons"* steunt en ook financiële bijdragen levert, terwijl verzoeker een dergelijke betrokkenheid meermaals ontkent (verklaring DVZ 13 maart 2006, vraag 41;

gehoorverslag ontvankelijkheid 18 april 2006, p. 2; notities, p. 7, 15). Het is aldus de bedoeling van de briefschrijver verzoeker een politiek profiel aan te meten dat hij niet bezit, wat de bewijskracht geheel ondergraaft. Hoe dan ook kunnen de brieven de door verzoeker ingeroepen asielfeiten niet aantonen. Integendeel, de brieven bespreken nergens de dood van verzoekers moeder, hoewel verzoeker dit nieuws beweerdelijk hoorde van zijn advocaat (notities, p. 6), maar stellen andersluidend dat niet geweten is waar zijn ouders zich bevinden, wat de dood van verzoekers moeder in twijfel brengt. De brieven van de advocaat vermelden voorts verschillende referentienummers, hoewel het eenzelfde dossier betreft. Gelet op het voorgaande en gezien de stukken niet ondersteund worden door verzoekers verklaringen, laat staan geloofwaardige verklaringen, wordt geen bewijswaarde gehecht aan de brieven.

2.3.22. Voor zover verzoeker naar aanleiding van zijn vervolging documenten ontving en voorlegt aan de asielinstanties ter adstructie van zijn asielmotieven, is het redelijk te verwachten dat hij vertrouwd is met de inhoud ervan. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker een arrestatiebevel neerlegt en hij geheel onwetend is over de beschuldigingen die hem ten laste worden gelegd en de straf die hij zou riskeren (notities, p. 9). Een dergelijke desinteresse en nalaten om zich hierover enigszins - bijvoorbeeld via zijn Kameroense advocaat - te informeren, wijst erop dat verzoeker zelf geen waarde hecht aan het arrestatiebevel. De vaststellingen dat er voor een arrestatiebevel van oktober 2018 een formulier gebruikt werd van 2016, dat het formulier niet helemaal ingevuld werd en dat het bevel eigenlijk bedoeld is voor politieagenten en niet voor de gezochte persoon, doet verder afbreuk aan de echtheid en bewijswaarde van het document. Gezien de informatie in het administratief dossier, dat aangeeft dat corruptie in Kameroen wijdverspreid en problematisch is, kan dit verklaren hoe het via corruptie en omkoping mogelijk is om dergelijke (verouderde) officiële documenten te verkrijgen.

2.3.23. Het door verzoeker voorgelegde krantenartikel van 4 oktober 2018 van "The Sun" kan de door verzoeker aangehaalde feiten niet aantonen. Immers, het artikel beschrijft de moord op verzoekers broer, het feit dat hij werd begraven zonder medeweten van de familieleden en verzoekers verblijf in België, terwijl uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn broer pas rond 5 oktober gedood werd (notities, p. 5). De informatie in het administratief dossier vermeldt tevens dat de journalistiek een van de meest corrupte sectoren is in de Kameroense maatschappij en dat het een gekende praktijk is om Kameroense journalisten om te kopen, opdat ze een artikel zouden publiceren ter ondersteuning van verzoeken om internationale bescherming van Kameroeners in de diaspora. De stelling in het artikel, dat de beweging SCNC in januari 2017 verboden werd door de Kameroense overheid terwijl dit reeds in 2001 gebeurde, bevestigt dat het geenszins een authentiek en/of zorgvuldig onderzocht journalistiek artikel betreft. Ook verzoekers gebrek aan interesse in hoe het artikel tot stand kwam en van wie de journaliste de informatie vernam (notities, p. 10) wijst hierop.

2.3.24. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Engelstalig Kameroen geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.25. Op basis van "*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*" van 23 april 2018 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de een crisis in/voor Engelstalig Kameroen. De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen omvormt zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen, en de situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Volgens deze informatie manifesteert zich in september 2017 in "ghost towns"-operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns"-operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Voornoemde informatie geeft aan dat tienduizenden Engelstaligen op 1 oktober 2017 betogen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen, maar dat deze vreedzame betogingen worden met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. Uit de informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt wordt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van

meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken, en dat een aantal radicale groeperingen zich schuldig maken aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. De militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden volgens de informatie voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West, aldus voornoemde informatie. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd. Dit zou volgens de informatie een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt een zorgwekkende humanitaire situatie, duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

2.3.26. Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift aan *“dat de grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds dateert van april 2018, reeds 9 maanden geleden”* en hij verwijst naar de bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken. Het *“Rapport van het UNHCR dd. 11.10.2018 : “Cameroonian refugees flee clashes and find safety in Nigeria”* betreft een artikel waarin melding wordt gemaakt van geweld in de regio's South West en North West, van 26 000 burgers die deze regio's hebben ontvlucht en van 4000 burgerslachtoffers van januari tot oktober 2018. Het *“Rapport van UNHCR dd. 1.02.2018 : “UNHCR condemns forced returns of Cameroon asylum-seekers from Nigeria”* is een artikel waarin UNHCR de gedwongen terugkeer aanklaagt van Kameroeners die in Nigeria om internationale bescherming hadden verzocht. Het *“Persartikel van de UN dd. 9.11.2018 : “Fleeing violence, Cameroonian refugee arrivals in Nigeria pass 30.000, reports UN refugee agency”* geeft aan dat er in de Engelstalige regio's conflicten zijn tussen gewapende groepen en de veiligheidstroepen en dat er reeds meer dan 30 000 Kameroeners het geweld in die regio's ontvlucht zijn. Het *“Persartikel van de UN dd. 25.07.2018 : “Cameroon violence needs urgent investigation, says UN rights chief Zeid”* maakt melding van ernstige mensenrechtenschendingen in Kameroen, waaronder een vermeende executie van een vrouw, kind en baby. Het *“Persartikel van de UN dd. 20.11.2018 : “Cameroon violence condemned by UN human rights office in appeal for dialogue to address grievances”* vermeldt dat de situatie in de regio's South West en North West verergert waardoor de burgers in angst leven en geen toegang hebben tot basismensenrechten, dat er sprake is van ontvoeringen door de afscheidingsbewegingen en executies door gewapende troepen en veiligheidstroepen. Het artikel stelt dat het geweld van gewapende groeperingen en overheidstroepen *“mass internal displacement”* heeft veroorzaakt in Kameroen en dat er reeds 436 000 IDP's zijn. Het rapport *“UNICEF Cameroon Humanitarian Situation Report, Juli 2018”* maakt melding van moeilijke humanitaire toegang tot de regio's South West en North West, van vele IDP's en van de cholera-uitbraak in Kameroen.

2.3.27. De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde artikelen liggen in dezelfde lijn als de *“COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone”* van 23 april 2018, die gebaseerd is op een veelheid van bronnen (zie bibliografie pp 38-47). De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde informatie toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is, dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd of dat de analyse en het besluit omwille van recentere gebeurtenissen anders zou (moeten) zijn. Verzoeker kan voorgaande conclusie immers niet weerleggen met korte artikelen over bepaalde gewelddadige incidenten in de Engelstalige regio, over Kameroeners die naar Nigeria vluchten of over het aantal IDP's in Kameroen.

2.3.28. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt enkel bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Volgens het Hof van Justitie (HvJ, Diakité, 30 januari 2014) wordt onder een *“binnenlands gewapend conflict”* de toestand begrepen *“wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of*

wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld'.

2.3.29. Noch uit de informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier noch uit de door verzoeker bijgebrachte stukken kan blijken dat het geweld in de regio's South West en North West dermate hoog, algemeen verspreid en willekeurig is dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

2.3.30. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn huidige, tweede, verzoek om internationale bescherming, een schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag invulde op 5 november 2018. Vervolgens werd hij door de commissaris-generaal gehoord op 28 november 2018 en kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich te laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Wat de aangevoerde schending van de rechten van verdediging betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing dit beginsel geschonden heeft. Hoe dan ook is de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.6. Waar in het verzoekschrift een *“manifeste beoordelingsfout”* aangevoerd wordt, zonder dit evenwel te verduidelijken of concreet te maken, kan uit het voorgaande enkel blijken dat de bestreden beslissing correct genomen en gemotiveerd werd.

2.7. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.7.1. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK